

V-ТА КАРТИНА. Над Царевец е паднала упоителна пролетна нощ. Ирина е сама, тя току-що се е разделила с монаха-католик, който добрал се до тайната ѝ, се опитва да засили още-повече нейното самовнушение.

Ирина очаква близка среща с Балдуин, тя трескаво бленува за неговата любов и взаимност, заради която е готова на всякакво унижение, на всякаква подлост и предателство. Във склоните на дърветата се притулва началникът на крепостта деспот Гаврил. Той е подслушал шепота на монаха. Гаврил се явява пред княгинята поздравява я с престорена любезнот и ѝ подхвърля че уж току-що Балдуин е питал за нея. Зарадвана, княгинята едва се досеща да прикрие изблъкнатото в нея чувство. Гаврил отгатва смущението ѝ, покланя се и изчезва в мрака. Дочуват се стъпките на Балдуин. Той идва и сяда на каменната скамейка, тъжен както винаги. Ирина се опитва да разсее скръбта му, тя го уверява в своята готовност да

ЦАР
АЛОЯН
картина
кица за
декор
Икономов